

а потім провідним науковим співробітником. Досконало володів кількома мовами, займався перекладами, зокрема — Йоганна Гете “Золоті слова”, Йона Славіча “Щасливий млин. Скарб”, Віллі Мейнка “Загибель воїнів-ягуарів”, Віллі Бределя “Брати — віталійці” та ін. Він — автор монографій “Читач як учасник літературного процесу”, “Генезис сучасного літературного мислення”, “Наукове і художнє пізнання”. Наукова праця М. А. Ігнатенка “Українська художня культура — складова європейської” була перекладена словацькою.

Про все це на церемонії відкриття меморіальної дошки говорив колишній директор Вишницької вечірньої школи нині доктор історичних наук, професор Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича П. П. Брицький, який підтримував дружні стосунки з Миколою Андрійовичем до 2005 року — останніх днів його життя. У спогадах про друга Петро Павлович вималював постать видатного ученого-філолога, самовідданого дослідника, українського патріота, який не тільки залишив яскравий слід в українському літературознавстві, а й підготував десятки науковців, передав організаторам експозиції, присвяченої життю і науковій діяльності видатного земляка, низку документів — листів, фотографій, спогади. Учениця М. А. Ігнатенка — кандидат філологічних наук, науковий співробітник Інституту літератури НАН України Л. Г. Медведюк розповіла про науковий

доробок Учителя, його високі людські якості. У виступах заступника голови Дунаєвської районної державної адміністрації Г. І. Отрубчака, доктора історичних наук, професора Кам’янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка В. С. Прокопчука, начальника відділу освіти райдержадміністрації Ф. П. Поліщук, однокласниці вченого Є. С. Загородньої, вчительки історії Тинянської ЗОШ I–III ст. О. І. Сохатюк, одного з активних краєзнавців Дунаєвщини, організатора шкільного музею, дослідниці життя і творчості М. А. Ігнатенка, Тинянського сільського голови В. В. Войдевича, директора школи А. В. Ахрамовича підкреслювались ті чи інші грані барвистого таланту вченого.

Була перерізана стрічка, впало покривало, і очам присутніх відкрився пам’ятний знак, який освятив отець Станіслав — настоятель місцевої православної церкви. А через півгодини учасники урочистостей поклали квіти до могили Миколи Андрійовича. Вона знаходиться в сусідньому Малому Карабчієві, де традиційно хоронять православних жителів Калинок.

Подія відбулася в день, коли М. А. Ігнатенку виповнилося б 70 років. Він повернувся до своїх земляків, до свого краю, який відвідував щороку. Але тепер, щоб кликати юних односельців добрими справами міцнити незалежну Україну, творити свою долю.

Юрій Хоптяр (м. Кам’янець-Подільський)

ДРУГА МЕДЖИБІЗЬКА НАУКОВО-КРАЄЗНАВЧА КОНФЕРЕНЦІЯ

12–13 червня 2009 року в Меджибізькому державному історико-культурному заповіднику, що в Хмельницькій області, відбулася Друга науково-краєзнавча конференція “Стародавній Меджибіж в історико-культурній спадщині України”, присвячена 40-річчю створення музейного комплексу в Меджибізькій фортеці та пам’яті подільського краєзнавця М. Й. Ягодзінського. Її організаторами висту-

пили Хмельницька обласна рада та обласна державна адміністрація, управління культури, туризму і курортів облдержадміністрації, Державний історико-культурний заповідник “Меджибіж”, Центр дослідження історії Поділля, Хмельницька обласна універсальна бібліотека ім. М. Островського, Державний архів Хмельницької області. В роботі конференції взяло участь понад 90 науковців,

краєзнавців, музейників, освітян, аспірантів, магістрів та інших зацікавлених осіб з Києва, Хмельницького, Вінниці, Житомира, Чернівців, Одеси, Кам'янець-Подільського, Летичева, Меджибожа, Самчиків та інших міст і сіл України. Міжнародного характеру цій конференції надали виступи з доповідями на засіданнях Анатолія Михаленка та Віри Крюкової з м. Щолково Московської області (Росія), Лінаса Квізікявічауса з м. Вільнюса (Литва). Науковий форум складався з пленарних засідань та роботи секцій.

На першому пленарному засіданні були заслухані доповіді доктора історичних наук, провідного наукового співробітника Інституту археології НАН України Стопенчука В. М. “Палеолітичне місцезнаходження Меджибожа в системі давніх пам’яток палеоліту Східноєвропейської рівнини”, кандидата історичних наук, професора Кам’янець-Подільського національного університету ім. І. Огієнка Якубовського В. І. “Стародавній Меджибіж в контексті історії Болохівської землі”, кандидата історичних наук, старшого викладача Одеського національного університету ім. І. Мечникова Білецької О. В. “Меджибіж та Меджибізький повіт Подільської землі наприкінці XIV–XV ст.”, доктора історичних наук, професора, директора Державного архіву Вінницької області Легуна Ю. В. і кандидата історичних наук, доцента Вінницького державного педуніверситету ім. М. Коцюбинського Лисого А. К. “Меджибізький ключ на сторінках інвентарної книги XVII ст.”, директора Державного історико-культурного заповідника “Меджибіж” Погорільця О. Г. “Дослідник історії містечка і перший творець музейного закладу — подільський краєзнавець М. Й. Ягодзінський”, кандидата історичних наук, старшого викладача Харківської державної академії культури Жукової О. В.

“Державний історико-культурний заповідник “Меджибіж” у контексті сучасних завдань заповідників України” та інші.

Досить продуктивно проходила роботи секційних засідань конференції “Містечко Меджибіж від витоків до сучасності”, “Етнологія краю”, “Історія містечка Меджибіж в особах”, “Історико-культурний заповідник: історія, проблеми, перспективи”. Калейдоскоп тематичних виступів відтворив у комплексі археологію, історію, етнологію, культуру, духовність Меджибізчини і Летичівського краю від найдавніших часів і до сьогодення, висвітлив і значно заповнив так звані білі плями в минувшині цього простору і накреслив шлях подальших досліджень, роботи Державного історико-культурного заповідника “Меджибіж”.

Також під час роботи форуму двом десяткам учасників були вручені почесні грамоти, дипломи за активну науково-дослідну роботу на ниві історії Меджибізчини, всім присутнім доповідачам — сертифікати за участь у роботі конференції. Крім того, відбулася презентація упорядкованої і перевиданої книги Є. Сіцинського “Приходи и церкви Подольской епархии” та іншої краєзнавчої літератури, були проведені екскурсії по історико-культурному заповідну “Меджибіж” та іншим пам’яткам історії та культури регіону. На заключному пленарному засіданні конференція ухвалила рекомендації щодо подальших досліджень історії краю та висунула низку пропозицій до всіх рівнів влади Хмельниччини щодо невідкладних заходів по збереженню пам’яток історії та культури регіону.

Хочемо відзначити подвижницьку роль організаційного комітету конференції і особливо його голови, директора державного історико-культурного заповідника “Меджибіж”, члена НСКУ Погорільця Олега Григоровича.

